

۱۳

لکھنوم ابوالکوسیم لوهوتی

۱

Чанд нома аз устод Абулқосим Лоҳути

Дар миённи шоирони форсизабони мусоир кам ҳастанд касоне, ки монанди Абулқосим Лоҳути дар ду кишвари Эрон ва Тоҷикистон то ин дараҷа шуҳрат ва маҳбубият ба даст овардаанд.

Дар ним қарни ахир ҳеч асаре дар Эрон дар бораи шеъру шоир навишта нашуда, ки аз Абулқосим Лоҳути бо эҳтиром ҳд накарда бошад.

Лоҳути дар саросарӣ Тоҷикистон дар дили ҳар хона ва дар хонаи дили ҳар марди зан ҷой дорад. ва чи ҷои гарму шавқоваре!

Ин шоирин бардаста ҳам дар ашъори ҳуд ҳам дар зиндагии инқилобии ҳуд ва ҳатто дар номаҳои ҳусусии ҳуд кушиш ва талош дошт, ки собит кунад вазифаи асосии ҳунар ва ҳунарманд дар ҳар давра ва дар ҳар кишвар иборат аз он аст, ки ба пирӯзии адолати ва озодии иҷтимоӣ, ба ҳирадманди ва ҳушбахтӣ ва ҳамbastagии ҳамаи инсонҳои коробарини руи замин ҳидмат кунад.

У дар яке аз номаҳои ҳуд ҳитоб ба шоирон ва нависандагон мегуяд: "Мо бояд дар осориҳ ҳуд ҳисси бародари, дусти ва ҳамкориро дар миённи заҳматкашони ҳамаи ҳалқҳо тараққи дихем, то бо кувваи воҳид... ҳукумати сулҳу кор, ҳукумати тараққи ва озоди пурнёъматеро барпо кунем." // Ин гуна гӯфторҳои дар номаҳои ~~Лоҳути~~ Лоҳути бисъэр аст.

Ба муносабати баргузории ҷашни ҳаштодсолагии ин шоирин бузург чанд номаи уро барои нахустин бор аз назари ҳонандагон мегузаронам.

Дар ин номаҳо симои дурахтони шоире дила мешавад, ки бо ҳамаи шуҳрат ва хизмати ҳуд бо мунтаҳои фурӯтани борҳо мегуяд: "Агар дуруст нафаҳмидаам", аға мунед. Агар назараро написандед, ради мунед ва бубаҳидам" ва Ҷайра.

Ин адаб ва назокати бузургворона нишони он аст, ки воқеан "Нижад шохи пурмева сар бар замин".

Ман ифтихор мекунам, дар рӯзҷо, ки ҳанӯз донишҷӯи ҷавоне будам, муваффақ шудам аз андарҳои пурарзиш, аз роҳномоӣҳои дуруст ва равшан, аз имон ва ӯмиди бекарони устод Лоҳути дарс бигирам.

Ҳола

۱۲

5 октябрь 1967